



మనము హిందువులమా?

“కళాప్రపూర్ణ”, వేదవేదాంగ పారంగత్, దర్శనతత్వవేత్త
డా. పం. గోపదేవ్

ప్రకాశకులు :

శ్రీ సృష్టిమోజము, కూచిపూడి - 522 313

3/-

Handwritten signature in blue ink.



పండిత గోపదేవ్

జననము : 1896
మరణము : 1996
జన్మస్థలము : కూచిపూడి, తెనాలి తాలూకా

జననీ-జనకులు : శ్రీ అంబమాంబా రామయ్యార్లు
విధ్యాభ్యాసము : కూచిపూడి, అమృతలూరు, కాశ్యాదిపీఠములు, సంస్కృతాంధ్ర హిందీ సాహిత్యములు
వృత్తి : వైదిక ధర్మ ప్రచారము, వైదిక సంస్కార వ్యాపకత
అభిమాన విషయములు : షడ్ ధర్మములు, నైష్ఠిక బ్రహ్మచర్యము, యోగమార్గ ప్రావీణ్యము
స్థాపకులు : అంబా ధర్మన గ్రంథమాల, కూచిపూడి, అంబా రామార్య సత్యార్థ ప్రకాశ ట్రస్టు, సికింద్రాబాద్ మరియు ఎన్నో ఆర్యసమాజములు

సన్మానములు :

1. “కళాప్రపూర్ణ” - ఆంధ్ర విశ్వ విద్యాలయం, విశాఖపట్టణం
2. రూ. 10,000/- “మహర్షి దయానంద సరస్వతి నిధి పురస్కార్” న్యూస్, ఆర్యసమాజం, పులేరా
3. రూ. 5,001/- ఆర్య ప్రతినిధి సభ, ఆంధ్రప్రదేశ్, సుల్తాన్ బజార్, హైదరాబాద్.
4. రూ. 25,000/- వేద వేదాంగ పురస్కార్, ఆర్యసమాజము, శాంతాకూజ్, బొంబాయి
5. రూ. 1,00,000/- శత జయంతి సందర్భముగా “దర్శనతత్వవేత్త” బిరుదు శతజయంతి ఉత్సవ సమితి, సికింద్రాబాద్. తేది. 30-7-1995

(రచనలు, అనువాదములు చివరిపుటపైన)

మనము హిందువులమా ? వైదికులమా ? విశ్వహిందూ పరిషత్తా ? విశ్వవైదిక పరిషత్తా ?

భారతదేశమున ప్రస్తుతము సుమారు ఎనుబది (80) కోట్ల జనులు వసించుచున్నారు. వారెల్లరు హిందువులు, మహమ్మదీయులు, క్రైస్తవులు, జైనులు, పారసీకులు, బౌద్ధులు, సిక్కులు నని వ్యవహరింపబడుచున్నారు. మహమ్మదీయులు, క్రైస్తవులు, బౌద్ధులు, జైనులు అను నీవదములన్నియు వారనుసరించు మతములను సూచించును. లేక ఆయా మత ప్రవక్తల ననుసరించువారినైనను తెలుపును. మహమ్మదు ననుసరించువారు మహమ్మదీయులు, క్రీస్తు ననుసరించువారు క్రైస్తవులు, బుద్ధుని అనుసరించు వారు బౌద్ధులు, జినస్వామి ననుసరించువారు జైనులు అనబడుచున్నారు. పారసీకులు ఈ దేశమువారు కాదు. వారు 'ప్రష్యా' దేశమునుండి వలసివచ్చిన వారు. కావున వారిని పారసీకులందురు. శిష్యపదమునుండి సిక్కుపదము వ్యవహారమునకు వచ్చినది. గురుగోవిందసింగుకు శిష్యులుగా నేర్పడి వారి బోధననుసరించి నడుచుకొనువారు సిక్కులనబడుచున్నారు. ఇక మిగిలినవారు హిందువులనబడుచున్నారు. వీరీదేశమున నధిక సంఖ్యా కులుగానున్నారు. 'మీరేల హిందువులనబడుచున్నారు?' అని వారిని అడిగినచో వారు తగిన సమాధానమీయజాలరు. వారికి నామమెట్లు వచ్చినదో ఎప్పుడు వచ్చినదో, దాని యర్థమేమో నూటికి తొంబది తొమ్మిదిమందికి తెలియదనియే చెప్పవచ్చును. విద్యాసంస్థలలో పనిచేయు ఇతిహాసాధ్యాపకులు హిందూదేశమున నుండువారు కావున హిందువులనబ డుచున్నారని చెప్పనుంకింతురు. కాని యీ దేశమునకు హిందూదేశము అను పేరుకలదా? ఎప్పుడు, ఎట్లు కలిగినది? అని వారినడిగినచో దానికి వారు ప్రథమమున నీ దేశమునకు 'సింధుదేశము'ను పేరు కలద

నియు, పారసీకులిటకు వచ్చినప్పుడు వారు ఈ దేశమును సింధుదేశము అనుటకు బదులు హిందూదేశమని పిలువనారంభించిరినియు అటుపై నీదేశము హిందూదేశమని ప్రసిద్ధికెక్కినదనియు నేమేమో చెప్పయత్నింతురు. వాస్తవమారయ నిదియంతయు కపోలకవిత్వమని తెలియకపోదు. కారణమేమన భారతీయ భాషలలో నెందునను ఈదేశమును సింధుదేశమని పూర్వము వ్యవహరించినట్లే కనిపింపదు. సింధుదేశమని యీదేశమునకు వేరే లేనపుడు పారసీకులు సింధుదేశమును హిందూదేశమని నారనియు నాటినుండియు నీదేశము హిందూదేశమైనదనియు చెప్పట యెట్లు యుక్తి సంగతమగును. పారసీకులెవరో కొద్దిమంది యెటనుండియోవచ్చి, యీదేశమును హిందూదేశమని నంతమాత్రమున నీదేశవాసులెల్లరు తమదేశపు పురాతననామము నేలవిడిచిపెట్టెదరు? పారసీకులిట రాజ్యము స్థాపించి, రాజశాసనముద్వారా దేశనామమును మార్చినారనుటకును వీలులేదు. వారిట తలదాచుకొన వచ్చినవారేకాని, రాజ్యము నేలినవారు కానేకారు. కావున పారసీకులవలన నీదేశము హిందూదేశమని పిలువబడుట యుక్తిసిద్ధముకాదు. అదియునుకాక పారసీకులు సకారము పలుకలేనివారు కారు. వారిభాషలో 'స' లేకపోలేదు. కావున వారు సింధుదేశమును హిందూదేశమని యేల అందురు? కాగా హిందూదేశమున నుండువారు కావున హిందువులనబడు చున్నారనుట అంగీకార్యము కాదు.

మఱియు దేశమునుబట్టి యిటనుండు వారు హిందువులనబడు నెడల హిందూదేశమున నుండువారు ఎల్లరు హిందువులే యనబడవలయును. దేశమునుబట్టి వచ్చిననామమును దేశవాసులెల్లరు అంగీకరింతురు. ఎవ్వరును తిరస్కరింపరు. రష్యాలో నుండు వారేమతమునకు చెందినవారైనను తమ్ము తాము రష్యనులనియే చెప్పకొందురు. ఇట్లే జపాన్, చైనా, అమెరికా మున్నగు దేశవాసులెల్లరు ఆయాదేశనామములతో పిలువబడుటకు ఎవ్వరును తిరస్కరింపరు. అట్టియెడ హిందూదేశమున నుండు క్రైస్తవులు, మహమ్మదీయులు, జైనబౌద్ధులు తమ్ము హిందువులని పిలువనేల యంగీకరింపరు? మహమ్మదీయాది మతస్థులు తమ్ముతాము ఇండియనులనియు, భారతీయులనియు నంగీకరింతురు కాని. హిందువులని యొక్కరైనను అంగీకరింపరుకదా? కారణమేమి? దీనింబట్టి 'హిందువు' అనుపదము

హిందూదేశమున నుండి నందున వచ్చినది కాదని స్పష్టపడుచున్నది. అటువై న హిందువననేమి? ఈవదమున కర్థమేమి?

ఈ హిందువులు తమ మతము, హిందూమతమని చెప్పుకొందురు. హిందూమతమన నర్థమేమి? క్రీస్తుమతము, బుద్ధమతము, అనినట్లు హిందూమతము అని చెప్పవచ్చునా? క్రీస్తు, బుద్ధుడు, మహమ్మదు మున్నగువారు మానవచరిత్రలో వేరు పొందినవ్యక్తులు. వారు ఆయా దేశకాలములలో బోధించిన సిద్ధాంతములే వారిమతములుగా లోకమున ప్రచారమునకు వచ్చినవి. హిందూమతమునకు మూలపురుడైన ఈ హిందువెవరు? మానవచరిత్రలో నితనికెట్లైన స్థానము కలదా? ఏ దేశమున నెన్నడు జన్మించినాడు? అతడు బోధించిన సిద్ధాంతములేమి? ఎవరైన నీ ప్రశ్నలకు ఇదమిత్థమిని సమాధానము చెప్పగలరా? ఎవ్వరును చెప్పజాలరు.

కాబట్టి నేడు హిందువులని పిలువబడువారు హిందువులు కారనియు, వారిమతము హిందూమతము కాదనియు నెంచవలసి వచ్చుచున్నది. అటు లైన, వీరినామమేమి? వీరేల హిందువులనబడిరి? హిందు వదమేభాషకు చెందినది? దాని యర్థమేమి? అను ప్రశ్నలు పాఠకులకు జనించును. దీనికి నా సమాధానము వినుడు - ఆలోచించుడు. ఎంతవఱకు యుక్తమో నిర్ణయించుడు.

పాఠకులారా! నేడు హిందువులని పిలువబడువారు మహమ్మదీయుల ప్రభుత్వమీదేశమున బాగుగ పాదుకొనకముందు 'అర్య' నామముచే పిలువబడుచుండెడివారు. ఈ దేశమునకు అతిప్రాచీన నామము ఆర్యావర్తమని యుండెడిది. తదుపరి భారతదేశమని కీర్తింపబడినది. ఎన్నడు నీదేశము హిందూదేశమని వ్యవహరింపబడినట్లు ఈదేశపు సాహిత్యమునగాననేరము. ఈ దేశమునకు వేదములు మొదలు పురాణముల వఱకు నెంతో గొప్పవాఙ్మయము సంస్కృతమునను, ఇతర భారతీయ భాషలలోను కలదు. కాని, ఇంతటి గొప్ప బహుళ సాహిత్యమునందును ఈ దేశమును హిందూదేశమని కాని ఇక్కడ నివసించువారిని హిందువులని కాని వ్యవహరించుట జూడము. ఏదేశపు నామమైనను, ఆదేశమునకు చెందిన సాహిత్యమున కీర్తింపబడకుండునా? ఇయ్యది

సాధ్యమా? వైనజెప్పినట్లు వైదిక వాఙ్మయమునగాని, యితర లౌకికవా
ఙ్మయమునగాని హిందువదము కనిపింపకుండుట పాఠకులకు వింతగా
కనిపింపదా? కావుననే యీ హిందువులు హిందువులుకారు. వీరిమతము
హిందూమతము కాదని నాయభిప్రాయము.

ఇక వీరు హిందువులెవరి? అని మీరడిగినచో నాసమాధానమిది.
మహమ్మదీయులీదేశము నాక్రమించుకొని, యిక్కడ వినిమిది శతాబ్ద
ములకాలము శాసనమొనర్చియుండిరని చరిత్ర చెప్పుచున్నది. ఇందు
పదమునకు తావులేదు. భారంగజేటు మున్నగువారి ప్రభుత్వకాల
మున నీదేశవాసులను, బలవంతముగా శిఖాసూత్రములను తొలగించి
మహమ్మదీయ మతానుయాయులుగా మార్చనారంభించిరి. 'ఇస్లామ్'ను
ంగీకరించిన వారు ముస్లిములు - మహమ్మదీయులుగా పరిగణింప
బడిరి. అట్లంగీకరింపక తమ వేదమతమును అంటిపెట్టుకొని యున్నవా
రిని 'మీరు హిందువులు' అని మహమ్మదీయులు వ్యవహరింప నారంభిం
చిరి. 'హిందువు' అను నీపదమును 'కాఫిర్' అను అర్థమున వారు
వయోగించిరి. 'ఇస్లామ్' మతమున విశ్వాసము లేనివాడని అభిప్రా
సము. వాస్తవమున 'హిందు' పదము పారసీకభాషకు సంబంధించినది.
భాషకు చెందిన 'శబ్దకోశమున' హిందువు అనగా, కాఫిర్, గులామ్,
చోర్, బద్మాష్, కాలా ఆద్మీ, డాకూ అను అర్థములు చూడన
వచ్చును. కాఫిర్=ఇస్లాములో విశ్వాసము లేనివాడు, పాపము చేసినవాడు,
గులామ్=బానిస, చోర్=దొంగ, బద్మాష్=చెడువృత్తికలవాడు, కాలాఆ
ద్మీ=నల్లనివాడు, డాకూ=బందిపోటుదొంగ. ఈ యర్థములలో నేవో
న్నిటిని పురస్కరించుకొని ఆర్యులను హిందువులని వ్యవహరింపసాగిరి.
మహమ్మదీయుల పరిపాలన కాలమున నీ హిందూపదము వైదికులకు
బలవంతముగా అంటగట్టబడినది. స్వాతంత్ర్యమును కోలుపోయి యనేక
శతాబ్దములు మహమ్మదీయుల పరిపాలనకు లోబడి యుండుటచే క్రమ
ముగా హిందూపదమీదేశమునకు, దేశవాసులకు ప్రసిద్ధ నామముగా పరిణ
మించినది. తదుపరి ఇంగ్లీషువారి పరిపాలనలో సుమారు 200ల యేండ్లు
యండుటచే హిందూనామమిక్కడివారికి జీర్ణింపజేయబడినది. ఇంతేకాదు
ఇంగ్లీషుపాలన కాలమున నీహిందువులను క్రైస్తవమతమున చేర్చుకొనసా

గిరి. క్రైస్తవులు కాని హిందువులను వారు అన్యులని వ్యవహరించుటయు నేటివఱకు నెల్లరు నెఱిగిన విషయమే. కాబట్టి హిందువదము దేశ వాచకముకాదు. హిందువుడన మతవిశ్వాసము లేనివాడని యర్థము.

ఇంతటి చరిత్ర ఈ హిందూవదమునకుండగా దానినంతటిని విస్మరించి నేటికిని ఈదేశవాసులు - అర్యులు తమ్ముతాము హిందువులని యేల వ్యవహరించుకొనుచున్నారో బోధపడకున్నది. ఇంగ్లీషు పరిపాలనకు లోబడి దాస్యభావము జీర్ణించి యున్నకాలములో - పందొమ్మిదవ శతాబ్దమున గుజరాత్ ప్రాంతమున డాదీచ్య బ్రాహ్మణవంశమున నుద్భవించి, ఆదిత్యబ్రహ్మచర్యవ్రత నిష్ఠాగరిష్ఠుడై వేదవేదాంగవిద్యలలో పారంగతుడైన శ్రీమద్దయానందసరస్వతీ స్వామివారు వేదముల కాలవాలమైన భారతభూమిని దాస్యశృంఖలముల నుండి విడిపింపనెంచి క్రీ.శ.1875న ఆర్యసమాజమును బొంబాయిలో స్థాపించియుండెను. ఆమహర్షి హిందూ వదరహస్యమును గుర్తించియే తాను స్థాపించిన సమాజమునకు 'హిందూ సమాజము' అని నామము పెట్టక 'ఆర్యసమాజము'ని నామకరణ మొనర్చియుండెను. ఆమహానుభావుని దూరదర్శిత్యమును గుర్తింపనివ్యక్తులు, అంధవిశ్వాసములకు లోబడినవారు కొందఱు హిందూమహాసభపేరుతో నొకసభ నేర్పఱచి మహర్షి బోధించు ప్రాచీన వైదికమతమును నిరసించుచు తమ్ముతాము హిందువులమని చాటుకొన ప్రారంభించిరి. దయానందమహర్షి. అతనిచే స్థాపింపబడిన ఆర్యసమాజము ఈదేశవాసులలోగల అంధవిశ్వాసములను, మూఢాచారములను, అవైదిక సిద్ధాంతములను ఖండించి సత్యములైన తమ పూర్వమహర్షులు ప్రచారమొనర్చిన వేద సిద్ధాంతములను బోధించుట నోర్వజాలక యజ్ఞానవశమున హిందూమహాసభపేరుతో నెదుర్కొనజొచ్చిరి. ఇది వారియజ్ఞానమనక, యేమనవలెను?

హిందూమహాసభ ప్రారంభమున పంజాబుప్రాంతమున నేర్పడినది. అప్పుడది కేవలము, ఆర్యసమాజమును వ్యతిరేకించుటకే యేర్పడియుండెను. తదుపరి రాజనైతిక షక్తిముగా మాఱినది. పండిత మదన మోహనమాలవ్యా, వీరసావర్కార్ మున్నగు గొప్పవ్యక్తుల ప్రాపున నీహిందూమహాసభ రాజనైతిక కార్యకలాపములలో వ్యాపకత సంపాదించినది.

స్వ. శ్రీ వండిత మాలవ్యాగారు ఈ హిందూపదప్రాశస్త్యమును గూర్చి యొకప్పుడు అలోచించియుండిరి. వారు దీనిని నిర్వచింప నెంతగానో యత్నించియుండిరి. కాని అందులేని ప్రాశస్త్యము నెట నుండి తేగలరు? శిఖ కలవాడు హిందువా? తిలకము నుంచు కొనువాడు హిందువా? యజ్ఞోపవీతధారి హిందువా? ఇవియన్నియు కలవాడు హిందువా? ఎవడు హిందువు? తిలకధారులలో ఏ తిలకధారి హిందువు? అడ్డబొట్టు నిలుపుబొట్టు, చుక్కబొట్టు, బెండకాయబొట్టు, సపాద ఊర్ధ్వత్రిపుండ్రము, విపాద త్రిపుండ్రము. ఇన్ని తిలకములలో నే తిలకము ధరించువాడు హిందువు? ఏ నిర్వచనముచేసినను హిందువులనబడు వారెల్లరు ఆనిర్వచనమునకు లోనగుదురా? కారు. ఈమధ్య కొందఱు పండితులు, 'హీనం దూషయతి' హీనస్తి దునోతి, అని యేమేమో అర్థములు హిందుపదమునకు చెప్పసాగిరి. ఇయ్యవి యే వ్యాకరణము ననుసరించి చెప్పుదురో వారికే తెలియవలెను. వైయాకరణులంగీకరింతురా? హీనుని దూషించువాడు హిందువగునెడల మహమ్మదీయుడు-హీనుని దూషించినచో నతడు హిందువుడేలకాడు? లోకమున హీనుని దూషింపనివాడెవడుండును? ఒకహీనుని మఱియొకహీనుడు కూడ దూషించును. అతడు హిందువుడగునా? ఈయర్థమునగల విశేషమేమియో బోధపడకున్నది. 'హింకృణోతి', 'దునోతి' అనుపదముల లోని ఆద్యక్షరములతో 'హిందు' పదమేర్పడుననియు నొకరనుచుందురు. అప్పుడు దానియర్థమేమి? అసలు అనర్థదాయకమైన హిందుపదము నంగీకరించుటేల? దానిని సార్థకముచేయుట కిన్నియగచాల్లు పడనేల? హిందుపదమును ప్రేమించువారికే యది యర్థముకావలెను. ఇతరుల కర్థము కాజాలదు. హిందూమహాసభ వారిన్నియగచాల్లు పడుచుండగా నిన్న మొన్న యేర్పడి హిందుపదవాచ్యుల నెల్లరను కాపాడ నేర్పడిన విశ్వహిందూపరిషత్తు కూడ హిందుపదమును గాఢముగా ప్రేమింప బూను కొన్నది. ఎందులకో వీరికి హిందుపదము మీద నింతమక్కువ? ఈ పరిషత్తు తామంగీకరించిన హిందువెవరో వివరింపబూని యెంతతిప్పలు పడినదో వారి ఈ క్రింది వివరణమువలన తెలియసగును.

“భారతీయ ఋషిప్రోక్తాన్ ఇహముత్రార్థసాధకాన్
మోగీకరోతి సశ్రద్ధం సత్ సిద్ధాంతాన్ సనాతనాన్”

“మహాత్ముభిర్ ధ్యానశీలైః కాలే కాలే ప్రవర్తితాన్
సంప్రదాయానాద్రియతే యః సర్వాన్ పారమార్థికాన్”

“యత్ర కుత్రాపి జాతోఽ సా వాఽస్తుయః కోఽపి జన్మనా
సచ్చిలోదారచరితః సోఽత్ర హిందురితి స్మృతః”

‘భారతీయ ఋషిప్రోక్తములైన, ఐహికాముష్మిక ప్రయోజనములను
సిద్ధింపజేయు సనాతన సత్ సిద్ధాంతములను శ్రద్ధతో నంగీకరించువాడు’.

‘ధ్యానశీలులైన మహాత్ములచే భిన్నభిన్న సమయములలో ప్రవర్తింప
జేయబడిన పారమార్థిక సంప్రదాయముల నన్నింటిని ఆదరించువాడు’.

‘ఎక్కడ బుట్టినను, జన్మతో నెవడైనను, సచ్చిలుడు ఉదారచరితుడు
ఇటు హిందువనబడును’.

(విశ్వహిందూపరిషత్తు-నియమనిబంధనావళి)

ఇయ్యది విశ్వహిందూపరిషత్తు వారి హిందువదనిర్వచనము. వీరి
హిందువదము బౌద్ధజైన చార్వాకాదులకు గూడ గ్రాహకముగా నెంచుచు
న్నారు.

బౌద్ధులు, జైనులు, సిక్కులు వేదములను, వేదసిద్ధాంతములను
అంగీకరింపరు. ఐనను వారు పరిషత్తుదృష్టిలో హిందువులే యనబడు
దురు. ఎక్కడ బుట్టినను, జన్మతో నెవడైనను సచ్చిలుడు ఉదారచరితుడు
హిందువగునెడల ‘క్రీస్తు’ హిందువేలకాడు? అతడు సచ్చిలుడు కాడనుటకు
హేతువేమి? క్రీస్తు ఉదారచరితుడు కాడని యెట్లు చెప్పగలము? ఈలక్ష
ణమునుబట్టి క్రీస్తు హిందువగుచో నతనియనుయాయు లేల హిందువులు
కారు? వారిని ‘హిందుసంఘము’లో చేర్చుకొనెదరా? చేర్చుకొననినాడు
హిందువదనిర్వచనమున కర్థమేమి? నిర్వచనములోగల లక్షణములన్నియు
క్రైస్తవులలో గాని, క్రీస్తులోగాని లేవందురేని బౌద్ధ, జైన, సిక్కులలో
మీరు నిర్వచించిన లక్షణములన్నియు నున్నవా? లేనిచో వారెట్లు
హిందువదవాచ్యులగుదురు? స్వ. అంబేద్కర్ హిందువైయుండి బౌద్ధమ
తమునెట్లు స్వీకరించెను? బౌద్ధులు హిందువులే కదా! అతని యను

యాయులెందతో బొడ్డులగుచున్నారే ! హిందువులు బొడ్డులుగామాటుట హిందువులగుటయేనా? భిన్నమతము నంగీకరించుటయా?

పరిషత్తువారు హిందువదమునకు చెప్పిన నిర్వచనము నిష్కర్షగా నెవడు హిందువో తెలుపుచున్నట్లు కనిపింపదు. పరిషత్తు వ్యవహారము నుబట్టి చూచిన క్రైస్తవ మహమ్మదీయేతరులెల్లరు హిందువులనిచెప్పిన తేలికగా నర్థమయ్యేడిదేమో. కాని, వారట్లుచెప్పరు. పరిషత్తుదృష్టిలో అస్త్రీకులు, నాస్త్రీకులు, విగ్రహారాధకులు, విగ్రహారాధకులు కానివారు, పునర్జన్మనంగీకరించువారు, అంగీకరింపనివారు - జన్మతో కులవ్యవస్థ - నంగీకరించువారు, జన్మతో వర్ణవ్యవస్థ నంగీకరింపనివారు ఎల్లరు హిందువులే యనబడుదురా? లేదా? ఇట్లు విన్నవిధముల నాలోచించినను పరిషత్తువారి హిందువద నిర్వచనమేమో బోధపడకున్నది. కావున నిట్టి చిక్కులతో గూడి సందిగ్ధార్థమును బోధించుహిందువదమును వీడి, నేడు హిందువులని పిలువబడు వారెల్లరు తమపూర్వుల నామమైన ఆర్యవదముచే పిలువబడుట కంగీకరించుట మిక్కిలి శ్రేయస్కరము కాదా?

హిందువులచే పరమప్రమాణములనియు, స్వతఃప్రమాణములనియు, నెంచబడు వేదములందు పరతః ప్రమాణములైన యితరగ్రంథములందు ఆర్యవదమున్నదికాని హిందువదములేదు.

“విజానీహ్యోర్యాన్ యే చ దస్యవః” (ఋక్)

“ఆర్యః సర్వసమశ్చైవ”.....(రామాయణ)

“కర్తవ్య మాచరన్ కర్మ, అకర్తవ్యమనాచరన్
తిష్ఠతి ప్రకృతాచారే స వై ఆర్య ఇతి స్మృతః”

రామాయణము, గీత మున్నగు గ్రంథములలో నెక్కడను హిందువదము కనిపింపదు.

వైన వర్ణించిన కారణములనుబట్టి నేడు హిందువులని పిలువబడు వారెల్లరు హిందువదమును విడనాడి, తమ్ముతాము ఆర్యులని చెప్పుకొనుట యుచితము, గౌరవప్రదముగా కానవచ్చుచున్నది. ఆర్యవదము రుచింపకుండుటకు కారణము మృగ్యము. ఆర్యసమాజము నెడగల విరోధభావముతో, గంభీరము, శ్రేష్ఠమునగు నర్థమునిచ్చు ప్రాచీన ఆర్య

వదమును విడిచి, అన్యులు బలవంతముగానంటగట్టిన శ్రేష్ఠార్థమునీయని హిందువదమును కాగలించుకొని విడనాడకుండుట మంచిదికాదు. అర్చ్యలైనంతమాత్రమున అర్చసామాజికులు కానక్కఱలేదు. అర్చసామాజిక సిద్ధాంతములతో తమకేకీభావము కుదరకపోయినచో ఆ సిద్ధాంతముల నంగీకరింపకపోవచ్చును. కాని అర్చనామమును విడనాడుటేల?

మతదృష్టితో - ధర్మదృష్టితో నేడు హిందువులనబడు వారెల్లరు తమ్ముతాము వైదికులని చెప్పకొనుట ఉత్తమము - వేదచోదిత ధర్మములనుసరించువారెల్లరు వైదికులనబడుదురు.

‘వేదోల్బలో ధర్మమూలమ్’ అని మనువు చెప్పియున్నాడు.

‘చోదనాల్క్షణో ర్హృదధర్మః’ అని జైమని మహర్షి వచించియున్నాడు. ఇట్లు వేదచోదిత ధర్మముల ననుసరించువారు వైదికులనబడుట సముచితమగును. వారెట్లు హిందువులగుదురు? అనర్థదాయకమగు హిందువ దవాచ్యు లెట్లుగుదురు?

ఇక చరిత్రలో కొన్నినాళ్లుగా ఇతరదేశీయులచే నితర మతానుయాయులచే హిందువులని వ్యవహరింపబడిన మాత్రమున హిందువదమును విడనాడరాదని యెక్కడ నున్నది? ఇంతకు పూర్వము ఇతరులచే హిందూదేశమనియు, హిందూస్థానమనియు వ్యవహరింపబడినను నేడు మనదేశమునకు భారతనామమును లోకసభ యంగీకరింపలేదా? ఇప్పుడు మనము దేశదృష్టితో భారతీయులము. అట్లే ధర్మదృష్టితో లేక మతదృష్టితో వైదికులమగుదుము; కాని, హిందువులమెన్నడునుకాము - కారాదు. కావున ఇప్పటికిని మించిపోయినదేమియులేదు. విశ్వహిందూపరిషత్తు వారు మామాటనాలోచించి తమ పరిషత్తునకు ‘విశ్వవైదిక పరిషత్తు’ అని నామకరణము చేసికొనిన బాగుండునని మా యభ్యర్థన. అప్పుడు విశ్వము నార్యమొనర్చగలరు. ఈశ్వరీయమైన వైదికధర్మము వర్దిల్లగలదు. అర్చవదము జాతివాచకముకాదు. అదిగుణవాచకము. అర్చ, ద్రవిడ, మంగోళియా అది జాతిభేదకవాచకములు చారిత్రకులు కల్పించినవి. వైదికుల దృష్టిలో మనుష్యులెల్లరు నొక్కజాతికి చెందినవారే. అది మానవజాతి.

తాత్కాలికముగా విశ్వ హిందూపరిషత్తువారు, హిందూపదముతో, బౌద్ధులను, జైనులను, సిక్కులను కూడగట్టుకొన యత్నించుటలో ప్రయోజనము కానము. వారు తమ్ముతాము హిందుపదముతో వ్యవహరింప సంగీకరింతురా? వారు నిజనామముతో సాధించుకొను రాజనైతిక లాభములను విడనాడుదురా? హిందూమతమననేమి? ఇవియన్నియు విచారణీయ విషయములుకావా?

కణాదుడు - భౌతికవాదము

అస్తికనాస్తిక భేదములతో భారతీయ దర్శనములు రెండు విధములుగ వ్యవహరింపబడును. న్యాయము, వైశేషికము, సాంఖ్యము, యోగము, పూర్వమీమాంస, ఉత్తరమీమాంస అని అస్తికదర్శనములు అటు. వీనినే షట్ శాస్త్రములందురు. వేదముల కివి యుపాంగములు. వీనిలో నొకటియగు వైశేషిక దర్శనమును రచియించినవాడే కణాదుడు. ఇత డొక ప్రాచీన మహర్షి. ప్రాచ్యతత్త్వజ్ఞులలో నతడన్యతముడు. భారతీయ దార్శనికులలో నతడు విశిష్టుడు.

ఈ మహర్షి యీ దేశమున నెట జనియించెనో, ఇతడు జీవించిన కాలమెయ్యదియో ఇదమత్తమని నిర్ణయించి చెప్పననువుకాదు. కణాదుడు కశ్యపగోత్రమునకు జెందినవాడగుట వలన కాశ్యపుడనియు, ఉలూక ముని పుత్రుడగుటవలన డెలూకుడనియు పిలువబడెడివాడు. పంటచేలలో రాలిన గింజలనేరితెచ్చి వానిని భుజించుటచే నితనికి కణాదుడను నామము ప్రసిద్ధికి వచ్చినట్లు ప్రతీతి. దీనింబట్టి బాల్యమున తల్లిదండ్రులు ఇతనికి చేసిన నామకరణమేమో యెవరికి తెలియదు. ఇతడు ప్రభాసనివాసి యనియు, సోమశర్ముడను నాచార్యుని యంతేవాసియై విద్యనభ్యసించి నాడనియు కింవదంతి. మిలింద్ర ప్రశ్నము, లంకావతార సూత్రము, లలితవిస్తరము మున్నగు బౌద్ధ గ్రంథములలో నటనట కణాదదర్శనము ఉల్లేఖింపబడుటచే చారిత్రకులీమహర్షి బుద్ధునికంటె పూర్వుడు కావచ్చు

నని యూహింతురు.

కణాదినుహర్షి రచిత వైశేషిక దర్శనమునకు శాస్త్రములలో విశేష ప్రాముఖ్యమున్నది.

‘కాణాదం పాణినీయం చ సర్వశాస్త్రోపకారకమ్’ అను నీయభియుక్తియే యిందులకు ప్రమాణము. శబ్దముల సాధు స్వరూపమును నిర్ణయించుటకు పాణిని రచితవ్యాకరణమెంత యుపయోగకరమో, పదార్థముల స్వరూపస్వభావములను నిర్ణయించుటకు కణాద రచిత వైశేషికమంతటి యుపయుక్త శాస్త్రమని పైయుక్తి యభిప్రాయము.

ఆధునికులయిన చదువరులలో కొందఱు కణాదుని కేవల భౌతికవాది - ప్యూర్ మెటీరియలిస్టు - అనియెంచుటకలదు. కాని, కణాదరచిత వైశేషికదర్శనమును సాంగోపాంగముగ జదివినమీదట నతడు కేవల భౌతికవాదియని చెప్పట కాధారములు కనిపింపవు. కారణమేమన నతడు తన శాస్త్రమునకు ప్రతిపాద్యములైన ద్రవ్యములను వివరించుచు నొకసూత్రమునిట్లు రచించెను.

“పుథివ్యావస్తేజో వాయురాకాశం కాలో దిగత్మా మన ఇతి ద్రవ్యాణి” భూమి, జలము, అగ్ని, వాయువు, ఆకాశము, కాలము, దిక్కు, ఆత్మ, మనస్సు అనునవి తొమ్మిది ద్రవ్యములు. ఇందు భూమ్యాదులతోపాటు ఆత్మకూడ ఒక ద్రవ్యమని నుడివియున్నాడు. కేవల భౌతికవాదులు ఆత్మయను నొకపదార్థమున్నట్లు అంగీకరింపరుకదా! ఇంతేకాక కణాదుడు తనశాస్త్రమున వేదమునకు ప్రామాణ్యము నంగీకరించియున్నాడు. మఱియు నిఃశ్రేయసమతనికి పరమపురుషార్థము కూడ, కావున కణాదుడు కేవల భౌతికవాది కాకపోగా అధ్యాత్మవాదియనియే చెప్ప నొప్పును. కేవల భౌతికవాదులు ఆత్మాస్తిత్వమును, వేదప్రామాణ్యమును నిఃశ్రేయసాదులను, నంగీకరింపరనుట విజ్ఞులకు విదితమే. అయినను కణాదుడు తనశాస్త్రమున ప్రధానముగ పదార్థములను గూర్చి వివరించి యుండుటవలనను ఆత్మనుగూడ నొకపదార్థముగ నెంచుటవలనను నతడు కేవల భౌతికవాదియని కొందఱు భ్రమపడియుండవచ్చును.

ఇతర వెజ్ఞానికులవలెనే కణాదమహర్షి దృశ్యమాన ప్రపంచమంతయు పదార్థమయమనియెంచి ప్రపంచసమస్యను పరిష్కరింప యత్నించెను. అత

నిదృష్టిలో నీ ప్రవంచమున నున్న పదార్థములన్నియు అటు.

“ద్రవ్య గుణ కర్మ సామాన్య విశేష సమవాయాః పదార్థాః”

ద్రవ్యములు, గుణములు, కర్మలు, సామాన్యము, విశేషము, సమవాయము. ఈ యాతీంటియందును ద్రవ్యగుణ కర్మలు మూడు ముఖ్యములు. మిగిలినవి గౌణములు.

పదార్థములలో ప్రథమముగ లెక్కించిన ద్రవ్యములు తొమ్మిది. భూమి, జలము, అగ్ని, వాయువు, ఆకాశము, కాలము, దిక్కు, ఆత్మ, మనస్సు. వీనిలో ఆత్మతక్కు మిగిలిన భూమ్యాది పదార్థములన్నియు జడములు. అనగా జ్ఞానము, ఇచ్చ, ప్రయత్నము అను గుణములు లేనిపదార్థములు. ఈ గుణములు చేతనపదార్థములయిన ఆత్మపరమాత్మలలో నుండును. భూమ్యాది ద్రవ్యములలో రూపరసాదిగుణములుండును. క్రియలకు గుణములకు ఆశ్రయము ద్రవ్యమని ద్రవ్యసామాన్య లక్షణము. ద్రవ్యమని చెప్పబడు ప్రతిపదార్థమందును క్రియకాని, గుణముకాని, లేక రెండునుగాని యుండునని యభిప్రాయము. విశిష్ట గుణముల కాశ్రయములై ద్రవ్యములు పరస్పరము భిన్నములగుచున్నవి.

కణాదుని దృష్టిలో భూమ్యాది ద్రవ్యములెట్లు గుణముల కాశ్రయములో యట్లే ఆత్మయు జ్ఞానాది గుణముల కాశ్రయమైన ద్రవ్యముగా నెంచబడును. అతనిదృష్టిలో ఆత్మ పాశ్చాత్య దార్శనికులలో కొందఱుతలంచునట్లు కాల్పనిక భావపదార్థము కాదు. అది యునికిగల పదార్థము. అదిసత్యము. అది నిత్యమును.

కణాదుడు ఆత్మసాధకములుగా తనశాస్త్రమున నీక్రింది గుణముల నిట్లు వర్ణించియున్నాడు.

“ప్రాణాపాననిమేషోన్మేష జీవనమనోగతింద్రియాంతర
వికారాః సుఖదుఃఖేచ్ఛాద్వేష ప్రయత్నాశ్చాత్మనో లింగాని”

3-2-4

ప్రాణము, అపానము, నిమేషోన్మేషములు, జీవనము, మనోగతి ఇంద్రియాంతర వికారములు సుఖదుఃఖములు ఇచ్ఛాద్వేషములు, జ్ఞాన ప్రయత్నములు అను నీగుణములు ఆత్మాస్త్రీత్వమును నిర్ణయింప సాధనములని మహర్షి అభిప్రాయము.

కణాదుడు వర్ణించిన ద్రవ్యములలో కాలము దిక్కు అనునివిరెండును వ్యావహారికములు. ఇప్పుడు, అప్పుడు, ఇక్కడ, అక్కడ అనుపదములచే నియ్యచి నిర్దేశింపబడును.

కణాదుడు వివరించిన పదార్థములలో ఆత్మయొక్కటి తక్కు మిగిలిన భూమ్యాది ద్రవ్యములన్నియు అణుసంయోగ జనితములు, అణువులు సూక్ష్మపదార్థములు. వాని సంయోగమువలననే ప్రపంచమున దృశ్యము లగు స్థూలపదార్థములన్నియు నేర్పడినవి. వ్యవహారముననున్న భూమ్యా దిద్రవ్యములకు మూలములు అణువులని నిరూపించినవాడు కణాదుడు. భారతీయ తత్త్వవేత్తలలో కణాదుడే ప్రప్రథమమున అణుసిద్ధాంతమును కనిపెట్టినవాడు. నిజము చెప్పిన ప్రపంచతత్త్వవేత్తలలోనే అతడు ప్రప్రథ ముడనుట అతిశయోక్తికాదేమో. అతనికంటె ముందుగా నీ ప్రపంచమం తయు సూక్ష్మములయిన అణువులచే నిర్మింపబడినదని నుడివినతత్త్వవేత్త మఱియొకడెవడున్నాడు?

మనచే నెఱుగబడు నీ ప్రపంచములోని పదార్థములన్నియు కార్య ములు. అనగా కారణజనితములు. స్థూలముగా కనిపించు నీ వస్తువులను మనము ఖండఖండములుగా విభజింపవచ్చును. అట్లు విభజించుచు పోయినచో తుదకు అనేక సూక్ష్మవస్తువులుగా నివి మిగులును. ఇక నవి విభజింపననువు కానివిగా - అవిభాజ్యములుగా, అవయవరహితములుగా నుండును. వానినే కణాదమహర్షి, అణువులనియో లేక పరమాణువుల నియో వ్యవహరించును. స్థూలరూపమున నున్నపుడు మనకు భిన్నభిన్న ములుగా కనిపించు పదార్థములకు కారణభూతములగు నా సూక్ష్మాణు వులుకూడ పరస్పరభిన్నములనియే కణాదుడెంచుచున్నాడు. అనగా పర మాణువుల రూపమున నున్నవాని స్వరూపస్వభావములు సమానములు కావనియే కణాదుని యభిప్రాయము. అణువులన్నియు సమాన-జాతీయ ములగునెడల వానిమూలమున నేర్పడు నీస్థూలపదార్థము లన్నియు పర స్పర భిన్నములుగా నుండక సమానముగా నొక్కటిగా నుండవలసివచ్చును.

కణాదుని భౌతికవాదము కార్యకారణ భావాత్మకము. కారణ భేదము వలననే కార్యభేదమేర్పడును. కార్యవైచిత్ర్యమునకు కారణవైచిత్ర్యము మూలము. ప్రపంచరూప కార్యజాతమున కంతటికి మూలకారణములైన

పరమాణువులు పరస్పరము భిన్నములైనచో వానిభిన్నతకు కారణమేమై యుండును? అను ప్రశ్నకు సమాధానము కణాదుడు విశేషపదార్థమని నుడువును. పరమాణువులలో భేదమును సాధించుటకే విశేషనామక పదార్థమొండు కలదని తనశాస్త్రమున వర్ణించియున్నాడు. ఆ విశేష పదార్థము వలననే కణాదదర్శనము వైశేషికదర్శనమని పిలువబడుచున్నది.

కణాదుని భౌతికవాదమున ననేక విషయములు విశేషముగ పేర్కొనదగినవి యున్నవి. వానిలో ధర్మమొక్కటి. అతడు తన శాస్త్రమును “అథాత్థోధర్మం వ్యాఖ్యాస్యామః” అని ధర్మపదముతో ప్రారంభించి యున్నాడు. ఈ ధర్మము మీమాంసకుల ధర్మమువంటిదికాదు. ఇయ్యది అభ్యుదయనిఃశ్రేయససాధకము. అందువలననే యతడు “యతోఽభ్యుదయనిః శ్రేయససిద్ధిః స ధర్మః” అని సూత్రించియున్నాడు. కణాదుని యీ ధర్మము లౌకిక పదార్థములకు సంబంధించిన యలౌకిక వస్తువు కాదు. ప్రపంచ గత పదార్థజాతమునందు సామాన్య విశేష గుణముల రూపమున గోచరించునదియే యిట ధర్మదముచే సూచింపబడుచున్నది. అప్పుడే యది యభ్యుదయ నిఃశ్రేయసములకు సాధకము కాగలదు. అభ్యుదయ మిటమానవు డిహ పరములలో బొందు సర్వతోముఖాభివృద్ధియే. అది యెట్లు సిద్ధించునన : మనుష్యుడు తనచుట్టు వ్యాపించియున్న పదార్థముల గుణగణములను - అనగా వానిధర్మమును గుర్తించును. అగ్నిలో ఉష్ణత, వాయువున స్పర్శ, భూమియందు గంధము నను విశేషధర్మములనెల్లరు గుర్తించుచున్నారు. ఇట్లే సర్వపదార్థములందును ధర్మవిశేషములుండును. వస్తుధర్మములు బాగుగ తెలిసిన పుడావస్తువులు తనయభివృద్ధికి సాధన ములగుచో మానవుడు వానిని గ్రహించును. అట్లుకానినాడు వానిని విసర్జించును. వస్తుధర్మజ్ఞానమే తత్త్వజ్ఞానము. అదియే వస్తువుల యుపాదేయ, అనుపాదేయతలకు కారణము. ఇట్టితత్త్వజ్ఞానమే జన్మమరణ జరావ్యాధిరూప దుఃఖముల నుండి మానవుని విడివడజేయును. తత్త్వజ్ఞానము లేనినాడు మానవుడు పదార్థములను సరిగా ఉపయోగించుకొనలేక దుఃఖములందు చిక్కువడును. పదార్థములలో నున్న సమానధర్మములు, విశేషధర్మములు పూర్తిగ తెలిసికొనుటయే తత్త్వజ్ఞానము. దానివలననే నిఃశ్రేయసము సిద్ధించును.

దీనినే కణాదుడొకసూత్రమున నిట్లు నుడివియున్నాడు.

“.....ద్రవ్యగుణకర్మ సామాన్య విశేష సమవాయానాం పదార్థానాం
సాధర్మ్యవైధర్మ్యాభ్యాం తత్త్వజ్ఞానాన్నిః శ్రేయసాధిగమః”

ద్రవ్యాది పదార్థములలోగల సాధర్మ్య వైధర్మ్యముల ద్వారమున
తత్త్వజ్ఞానము కలుగును. దానివలన నిఃశ్రేయసము సిద్ధించును. పదా
ర్థము లన్నింటిలోను ఆత్మపదార్థమతి సూక్ష్మము. దానిని సాక్షాత్కారము
చేసికొనినపిదప నికతెలియదగినవస్తువేమియు మిగులదు. సర్వము తెలిసిన
వాడగును. బంధనమునకు హేతువైన అజ్ఞానము తొలగును. జన్మమరణ
రూపబంధనము నుండి విడివడును. ఆత్మానందము ననుభవించును.
ఇదియే శాస్త్రములందు చెప్పబడిన నిఃశ్రేయసము.

ఓ దయానంద ! ఋషివర్య ! యోగివర్య !

సీ. మూర్ఖరదేశాన గొప్ప కీర్తినిగన్న
 యోధీచ్య వంశాన నలరి తీపు
 బ్రహ్మచర్యము బూని బ్రహ్మనిష్ఠుడవన్న
 కీర్తిని నిలలోన గెలిచి తీపు
 వేదశాస్త్రములు విరివిగా బరియించి
 ధర్మమార్గమున దనరి తీపు
 విద్యా విహీనులై వెలలేని వారికి
 చదువుల విలువను జాటితీపు
 భారతీయుల బాముల బాపగోరి
 యెన్ని యిడుమల బడితివో యెన్నలేను
 నిన్ను నేమని కొనియాడ నేర్తు నయ్య !
 ఓ దయానంద ఋషివర్య యోగివర్య !!

1

జడపూజలను సల్పి జడులైన వారికి
 జేతన గరిమను జెప్పి తీపు
 కర్మవిహీనులై క్రాలెడు వారికి
 కర్మ విశిష్టత గఱి తీపు
 బానిసవృత్తితో బరగెడు వారికి
 స్వాతంత్ర్య మహిమను జాటితీపు
 పరదేశ వస్తువుల్ భావించు వారికి
 నిజవస్తు శ్రేష్టత నేర్పితిపు
 భారతీయుల యజ్ఞత బాపగోరి
 యెన్ని యిడుమల బడితివో యెన్నలేను
 నిన్ను నేమని వర్ణింప నేర్తునయ్య !
 ఓ దయానంద ఋషివర్య యోగివర్య !!

2

వేదవిద్యలు వీడి వేదమార్గము వీడి
 పతితు లౌవారి గాపాడి తీపు
 ఆశ్రమ ధర్మము లడుగంటగా జూచి
 పున రుద్ధరింపగా బూని తీపు
 చానల కేటికి చదువన్న చేదస్త
 బాపల మూర్ఖత బాపి తీపు

అంటరాని తనమ్ము నవమానమని యెంచి
 దానిని దునుమాడ దలచి తీపు
 భారతీయుల యజ్ఞత బాపగోరి
 యెన్ని యిడుముల బడితివో యెన్నలేను
 నిన్ను నేమని కొనియాడ నేర్తునయ్య !
 ఓ దయానంద ఋషివర్య యోగివర్య !!

3

విగ్రహారాధన విహితమ్ము కాదని
 వేనోళ్ళ బోధించి వెలసితీపు
 పాషాణ పూజలు పాటింపరాదని
 పలుమారు సభలలో బల్కితీపు
 దేవుని కాలయాల్ తెగి కట్టరాదని
 దేశ దేశాలలో దెల్పితీపు
 ఆకార మాత్మకు నరయంగ లేదని
 యనువుగా వచియించి యలరితీపు
 నిన్ను నెదురింప బండితుల్ నేరరైరి
 భక్తులెందఱో విగ్రహోల్ బాఱవైచి
 మదిని భగవంతు గొల్వగా మరలినారు
 ఓ దయానంద ఋషివర్య యోగివర్య !!

4

వారాణసీగత వాగ్విశారదులకు
 సింహ స్వప్నంబవె చెలగితిపు
 శబ్దానుశాసన చండప్రచండూ డా
 బాలశాస్త్రిని భంగపఱచితీపు
 కాశీ నరేశుని కనుగప్పి మనుచున్న
 అల్పబుద్ధుల దర్ప మడచితీపు
 జ్యోతిర్విదులమంచు జొప్పడ జెప్పెడు
 జనవంచకుల తీరు చాటి తీపు
 సిద్ధుడవు వీవు జనులకు సిద్ధిగఱప
 నవతరించితి వదనిలో నార్యవర్య !
 నిన్ను నేవిధి గొనియాడ నేర్తునయ్య !
 ఓ దయానంద ఋషివర్య యోగివర్య !!

5

8-11-68

- గోపదేవ్

రచనలు, అనువాదములు : సత్యార్థ ప్రకాశము, ఋగ్వేదాది భాష్యభూమిక, నిరుక్తము, ఋగ్వేద భాష్య భాస్కరము I, II, III, వైదిక వినతి I, II, వైదిక దినచర్య, న్యాయ, వైశేషిక, సాంఖ్య, యోగ, వేదాంత దర్శనములు, ఈశ, కేన, కఠ, ప్రశ్న, ముండక, మాండూక్య, ఐతరేయ, తైత్తిరీయ, శ్వేతాశ్వతర, ఛాందోగ్య, బృహదారణ్యకోపనిషత్తులు, ఆస్తికవాదము, అర్థ ధర్మ మీమాంస, సంస్కారవిధి, భగవద్గీత, ఏనుక్రీస్తు రహస్య జీవనము, పూజ, వైదికపర్వపద్ధతి, అపశూద్రాధికరణము మొదలగునవి చిన్న గ్రంథములు 25.

లఘు గ్రంథములు ఇప్పుడు విడివిడిగా లభ్యమగుచున్నవి.

వేదాంతి ద్వాంత నివారణము	3=00
గోకరుణానిధి	3=00
భాగవత ఖండనము	3=00
లక్ష్మీసూక్తము	3=00
అపశూద్రాధికరణము	3=00
హేతువాది దయానంద	3=00
శంకరపీఠాధిపతులు - అంటరానివారు	3=00
శ్రీరామనవమి - సీతాకళ్యాణము	3=00
జాతీయత	3=00
వేదమే ఈశ్వరీయం (బైబిలు ఖురాన్లు కావు)	3=00
'ఓమ్' స్మర	2=00
అహం-నేను	3=00
ఈశ్వర స్వరూపము	3=00
వైదిక వర్ణ వ్యవస్థ	3=00
అవతార మీమాంస	3=00
దర్శనములు	3=00
ఆర్యసమాజ మననేమి?	3=00
ఈశ్వరుడు ప్రత్యక్ష సిద్ధమా?	3=00
వైదిక త్రైతవాదము	3=00
మనము హిందువులమా ?	3=00

(యుగాది 2003 నాటి ధరలు)

Amba Darshana Grandhamaala

MANAMU HINDUVULAMA

Rs. 3=00



మహర్షి దయానంద సరస్వతి

(1824 - 1883)

ప్రతులకు

అంబాదర్శన గ్రంథమాల
ఆర్యసమాజము,
కూచిపూడి,
తెనాలి తాలూకా,
గుంటూరు జిల్లా - 522313

మాసెట్టి శ్రీనివాస్ ఆర్య
నెం.5 మాసెట్టి బిల్డింగ్,
3-3-736 నుండి 740,
కంచలిబజార్, సికింద్రాబాద్ - 3.
ఫోన్ : 55320200
55320300